

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

RECURSOS Y DESESPEROS CONSERVADORES.

Lo reclam.

PRESIDENCIA DEL CONSEJO DE MINISTROS

—Obriu, obriu, que volém entrar!

LA POLÍTICA DEL DÍA.

URANT tot lo curs de la senmana ha sigut qüestió de riure de fàstich, contemplant los estúpits incidents de la comedia política. Una vegada més s'ha reproduhit lo joch de la figa lligada al extrem de un fil y 'l fi lligat al extrem de nna canya. La figa 's belluga al tremoleig del que aguanta la canya y 's diverteix momentà. Cent bocas s'obran ansiosas de pescarla. Los polítichs que avuy de puntetas, y alguns ja tenen hasta

están en joch s'alsan de tant estirarlo. —Caurá en Sagasta; los conservadors se menjarán la figa —deyan uns

—Impossible—responían altres—en Sagasta no cau, y 'ls conservadors ,aquesta vegada com sempre, haurán d' espiñarse 'ls. Y vevent lo que succeheix enaqueixa brega de ambicions y concupiscencias, se 'ns ha passat la senmana.

Hi ha qui diu que 'l general Estripa-qüentos va anar á la casa gran ahont se fabrica 'l manná y que allá vá fer un punt d' home.

Jo 'm figurava qu' en una nació constitucionalment regida, los generals, per més Estripa-qüentos que sigan, tenían obligació d' estarse tranquils á casa seva, abstenintse de ficarse en llibres de caballería. Encare que s' hajan pronunciat algún cop ab més fortuna de lo que mereixian, la circumstancia de haver fet un cistell, no 'ls autorisa després pera fer un cove.

De totes maneres, s' assegura que lo de la visita es cert. En'tal cas, los conservadors poden gaudirse de que per

anar á cassar, disposan de un gos de primera, que no sols té molt bon nas, sino qu' en certas circumstancias, sab ensenyar las dents.

Lo que ha succehit després de la visita aqueixa 'ls telégramas ho han anat explicant punt per punt, randa per randa.

Los conservadors están animadíssims. Los ministerials se manifiestan molt escamats. Minva la confiança dels conservadors. Aumenta la esperansa dels sagastins. En Sagasta riu. En Sagasta está serio y preocupat Ara riu en Cánovas. Ara D. Antón está ensimismat y pensatiu...

¡Lo joch de la figa!
Ja no, 's cotisan las ideas, ni 'ls principis, ni las solucions prácticas dels partits polítichs Ideas.. solucions prácticas... principis: bagatje inútil. Ja no 's mira sino quan la figa passa fregant pèls llabis del un per anar á rebotre sobre 'ls llabis del altre. La serietat política está fora

Respecte al Àfrica, las distancias entre Inglaterra y Alemania, cada día s' estrenyen mes.

«En la mujer!... Es a dir en la... Ells sabrán qui es la mujer.

Fessin com nosaltres, que no 'ns casém ab cap dona, pera podernos casar ab la República. La qual no es una dona, sino una idea.

Final del discurs de 'n Romero Robledo:

—¡Viva España con honra!

Es a dir: un eco de aquell crit famós que va donarse lo dia 29 de setembre de 1868.

Un crit qu' en llabis de 'n Prim valia un trono, y qu' en llabis de 'n Romero Robledo, no val mes que una rialla.

¿Saben a qué es degut lo cólera que infesta algunas poblacions de la provincia de Valencia? Es inútil que 'ls sabis se trenquin la closca buscantho: al últim s' ha averiguat.

¿Recordan la entrada del marqués de Serralló a la ciutat de las xufas? Donchs sápigán que un carli va fugir no parant fins a la Pobla de Rugat, ab un cólich de tots los microbis.

Los microbis del carli fugitiu, van ferne de petits.

Y dat aquest precedent aquí tenen explicada la causa certa, evident de la gran empastifada.

Lo ministre de Marina, a pesar dels desitjos del país y de la recomendació de las Corts, está fermament resolt a no introducir economias de cap classe en lo seu ministeri.

Y encare dirán que l' Armada es l' única forsa pública que no té cos de gastadors!

Lo palau de Gatchina, habitat pel czar de Russia, está minat en tots sentits. Lo czar, diuhen qu' está molt sobrescitat, a consecuencia de aquest descubrimient.

Los pobles buscan sempre lo que 'ls falta. Hi ha qui explota minas de ferro, minas de plom, minas de coure, minas de carbó: los nihilistas russos s' empenyan en explotar un material que val més que tots los tesoros de la terra. Aquest material es la llibertat. Per aixó fan minas.

Llegeixo:

«Los ingleses han acordado enviar una expedición a Angola.»

¿A Angola? No n' agafarán poch de gats.

—Digui: los delegats del govern que visitan un siti atacat del cólera ¿cobran dietas?

—¡Vaya! No faltava més.

—¿Sab per qué ho pregunto?

—¿Per qué?

—Perque si cobran realment, per ells, lo cólera més que el huésped del Ganges es el huésped de las gangas. Aixis s' explica que tingan tan empenyo en proclamar la seva existencia.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Mo-ne-da.
2. ANAGRAMA.—Cau-Cua.
3. TRENCA-CLOSCAS.—Miguel de Cervantes Saavedra.

4. TERS DE SILABAS.— RA MO NA
MO DES TA
NA TA LIA

5. GEROGLÍFICH.—Entre un de gran y un de petit hi ha diferencia.

Han enviat totas las solucions los ciudadans Pep Titayna y un Pito anti-conservador; 4, P. M. Mas; 3, D. Codolar Puig y Antón de Esparraguera; 2, Un endarrerit, P. Martín, Salut y Pelas y Sebastianet, y 1 no més Tio Fresco.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans Amadeo, Un teixidor, Un manco del peu dret, E. Sala, Pep Seveteta, Mayet, Giné (a) Hereu de casa, Golar, R. Girbau, Mala Anima, F. Román y Salabrugas.—Lo que 'ns envían aquesta setmana no fa per casa.

Ciudadans F. P. Mata-morts, A. Tilop, E. Suyné y S. López, J. Staramsa, Llangosta, Dalmau de Roda, J. Alamaliv, Pau ab seny, E. S. y A. Xanigots, B. Pacu Mir, y Mr. Eugon y C.—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envían.

Ciudadá Net, del meu avi: La xarada va be; pero 'l sonet es molt desquitarrat.—P. C. (Pall-já). F. B. (Ellar), y P. B. (Vilafanca): L' ex és d' original no 'ns permet ocuparnos del assumpto que 'ns indiquen en la present setmana: veurém de ferho la proxima.—L. C. Callicó: Los versos estan bé Y a propòsit: los de la setmana passada eran traduhts pel francès. Per lo tant, sempre que enviht una traducció, serveixis indicarla. I. Iglesias: De las tres qu' envia, aprofitarem la Intima.—J. Casanova V. Lo bigotí, una mica pentinat podra anar: l' altra no serveix.—J. Piquet: Lo final que 'ns envia esta millor.—Follet: Varem rebre 'l llibret y li doném gracias. La poesia obra també en poder nostre, y ta publicarem aixis que 'l espat 'ns ho permet.—M. Montlleó: L' agrahim la bona intenció; pero 'ls versos distan de ser tant bons com la intenció que 'ls inspira.—Ll. Mila: L' article va be; una mica escursat anicia millor. Tal vegada 'l guardarem per l' Almanach si ves é nos; hi otosa o no 'ns envia alguna cosa millor.—J. Abril Virgili: Ben versificada ho esta; pero 'l fondo no passa de ser una frusleria.—J. M. Bernis: Va bé.—P. P. T: En lo número proxím dirém algo de la seva sortida de aquella redacció. Respecte al sonet no podém insertarlo, després de dos numeros seguits que venim publicant poesias sobre 'l mateix assumpto; poesias, per altra part, que tenen la circunstancia de haver sigut llegidas en un acte públich.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barce.on . Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 31 y 33.